

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1958-1959.

14 JANUARI 1959.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de slachttaks.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

In de laatste jaren werd aan rundvee- en varkenshouderij in ons land een belangrijke uitbreiding gegeven.

De jaarlijkse tellingen geven terzake duidelijke inlichtingen:

Jaar	Aantal runderen
1950	1.902.391
1951	2.020.287
1952	2.127.001
1953	2.151.312
1954	2.213.309
1955	2.252.096
1956	2.242.346
1957	2.299.906
1958	2.413.396

Daarenboven werd in 1956 nog 10.353 Ton, en in 1957 nog 11.002 Ton rundvlees ingevoerd, tegen een uitvoer van respectievelijk 2.080 en 655 Ton.

De varkenskweek vergt eveneens bijzondere aandacht:

Jaar	Aantal varkens
1957	1.263.758
1958	1.320.801 (waarvan 12.500 kweekzeugen meer dan in 1957).

Geregeld kent de varkensmarkt moeilijke tijdstippen en gemis aan afzet, vooral van zware en van vette varkens.

Het gevolg van deze toestand is een overproductie van vlees, en een scherpe daling der prijzen bij de producent, des te meer daar interessante uitvoermogelijkheden ons ook meestal ontbreken.

Chambre des Représentants

SESSION 1958-1959.

14 JANVIER 1959.

PROPOSITION DE LOI

portant modification de la taxe d'abatage.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Ces dernières années, l'élevage bovin et porcin a pris, dans notre pays, un grand développement.

Les recensements annuels fournissent à ce sujet des chiffres précis:

Année	Nombre de bovidés
1950	1.902.391
1951	2.020.287
1952	2.127.001
1953	2.151.312
1954	2.213.309
1955	2.252.096
1956	2.242.346
1957	2.299.906
1958	2.413.396

En outre, 10.353 tonnes de viande bovine ont été importées en 1956 et 11.002 tonnes en 1957, contre une exportation de respectivement 2.080 et 655 tonnes.

L'élevage porcin également exige une attention particulière:

Année	Nombre de porcs
1957	1.263.758
1958	1.320.801 (dont 12.500 truies de plus qu'en 1957).

Le marché porcin connaît régulièrement des périodes difficiles et un manque de débouchés, surtout pour les porcs gras.

Cette situation entraîne une surproduction de viande et une forte baisse des prix chez le producteur, d'autant plus que des possibilités d'exportation font, en général, défaut.

Als oplossing voor deze moeilijkheden zou een inkrimping der teelt in overweging kunnen genomen worden, hetgeen zeer dikwijls het gevolg is na een periode van verlieslatende prijzen. Deze toestand brengt echter een bepaalde vorm van werkloosheid mede op de kleine en familiale landbouw-bedrijven welke zich in hoofdzaak op intensieve vee- en varkensuitbating moeten toelèggen.

Wij menen veeleer dat een afslachting van vee en varkens op lager gewicht de aangewezen richting lijkt. Ook het Departement van Landbouw heeft in dezen zin aangestuurd, en een bericht laten verschijnen.

Het is inderdaad zó dat een varken, afgeslacht op een levend gewicht van 150 kg, circa 45 kg meer vlees en vooral vet zal opleveren, dan aan een levend gewicht van 100 kg.

Daarenboven zijn het ook vooral deze zware dieren, welke veel vet opleveren, hetgeen thans van geringe waarde is, en waarvoor er zelfs meer moeilijk afzet te vinden is.

Anderzijds is het vlees heel wat malser en beter bij afslachting van jongere dieren, hetgeen uiteindelijk de verbruiker ten goede komt.

Dezelfde richting dient ingeslagen te worden met het rundvee. In vorige jaren werd er zelfs nog kalfsvlees ingevoerd, en einde 1958 werd het overschot aan rundsvlees in ons land geraamd op 30 miljoen kg.

Het is duidelijk dat het afslachten van kalveren, en van runddieren op jongere leeftijd heel wat minder massa vlees op de markt zou brengen, en een overproductie, zoals wij deze kennen, zou voorkomen. Ook hier weet de verbruiker het reeds bekende baby-beef te waarderen.

Om dit dubbele doel te bereiken, enerzijds het voorkomen van nog grotere overproductie op de vleesmarkt met als gevolg de totale ineenstorting der prijzen bij de producent, en anderzijds de betrachting om aan de verbruiker malser en smakelijker vlees te verschaffen, moet de afslachting van vee en varkens op lager gewicht aangemoedigd worden.

De grootste hinderpaal daartoe is het huidige stelsel der slachttaksen. Deze bedragen zijn immers even hoog voor een varken van + 30 kg als voor een van 300 kg; het blijft 110 frank per kop, zodat de kostprijs aan de slachter van een licht varken circa 1 frank per kg hoger ligt aan slachttaks dan bij aankoop van een zwaar varken.

Ter verdediging van dezelfde stelling hernemen wij met een ons wetvoorstel n° 590 van 14 november 1956, waarbij de slachttaks op speenvarkens diende afgeschaft te worden.

Bij het rundvee is de slachttaks evenmin aangepast om de afslachting op laag gewicht te bevorderen.

Om al deze redenen beogen wij met onderstaande tekst een herziening van het tarief der slachttaksen, om door aanpassing en vermindering van deze uitgaven bij te dragen ter behartiging der belangen van voortbrengers en verbruikers.

Pour remédier à ces difficultés, on pourrait envisager de réduire l'élevage, ce qui se présente souvent après une période de prix déficitaires. Mais une telle mesure entraînerait un certain chômage dans les petites entreprises agricoles et familiales spécialisées principalement dans l'élevage intensif de bovidés et de porcs.

Nous estimons au contraire que l'abatage des bovidés et des porcs à un poids inférieur constituerait la solution appropriée. Le département de l'Agriculture s'est déjà prononcé dans ce sens et a publié un avis.

Il est établi qu'un porc de 150 kg sur pied donne 45 kg plus de viande et surtout de graisse qu'un porc de 100 kg sur pied.

En outre, ce sont surtout ces animaux gras qui donnent de la graisse, qui, à l'heure actuelle, est peu rentable et même d'un écoulement très difficile.

D'autre part, la viande de jeunes animaux est de loin plus tendre et meilleure, ce qui, en fin de compte, profite au consommateur.

La même voie doit être suivie en ce qui concerne les bovidés. Au cours des années précédentes, nous avons importé même de la viande de veau, et fin 1958 l'excédent de viande bovine s'élevait en notre pays à 30 millions de kilos.

Il est évident que l'abatage de veaux et de jeunes bovidés limiterait considérablement les arrivages de viande et la surproduction actuelle. Aussi, le consommateur apprécie à sa juste valeur le baby-beef.

Pour réaliser ce double objectif, c'est-à-dire prévenir, d'une part, une sursaturation encore plus grande du marché de la viande entraînant l'effondrement total des prix chez le producteur, et, procurer, d'autre part, au consommateur de la viande plus tendre et meilleure, il importe d'encourager l'abatage de bovidés et de porcs à un poids inférieur.

Mais dans ce domaine le système actuel des taxes d'abatage constitue le principal obstacle. En effet, cette taxe est uniforme, que ce soit pour un porc de 30 kg ou pour un de 300 kg; elle reste fixée à 110 francs par tête, de sorte que pour l'abatteur, la taxe d'abatage augmente le prix de revient d'un porc léger d'un franc environ par kg par rapport au prix d'un porc gras.

A l'appui de cette thèse, nous nous référons à notre proposition de loi n° 590 du 14 novembre 1956 portant suppression de la taxe d'abatage sur les porcelets.

Pour les bovidés, la taxe d'abatage n'est pas davantage de nature à favoriser l'abatage à un poids inférieur.

Pour toute ces raisons, le texte ci-dessous tend à reviser le tarif des taxes d'abatage, en l'adaptant et le réduisant, tant au profit des producteurs que des consommateurs.

A. DE NOLF.

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

Artikel 20 van het wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxes, gewijzigd bij artikel 42 van de wet van 13 augustus 1947, wordt door de volgende bepalingen vervangen :

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

L'article 20 du Code des taxes assimilées au timbre, modifié par l'article 42 de la loi du 13 août 1947, est remplacé par les dispositions suivantes :

« Bedoelde taxe wordt vastgesteld als volgt :

- 1) Varkens met een geslacht gewicht van - 30 kg : vrij van slachttaks.
- 2) Varkens met een geslacht gewicht van + 30 kg en - 90 kg : 55 frank per kop.
- 3) Varkens met een geslacht gewicht van + 90 kg : 110 frank per kop.
- 4) Kalvers met een levend gewicht van - 120 kg : vrij van slachttaks.
- 5) Runddieren zonder tanden van volwassenen, en wegend + 120 kg : 100 frank per kop.
- 6) Runddieren met 1 of 2 tanden van volwassenen : 200 frank per kop.
- 7) Runddieren met 3 of 4 tanden van volwassenen : 300 frank per kop.
- 8) Runddieren met meer dan 4 tanden van volwassenen : 400 frank per kop.
- 9) Noodslachtingen van runddieren, door een erkend veearts bevestigd, worden vrijgesteld van slachttaks. »

« Cette taxe est fixée comme suit :

- 1) Porcs d'un poids inférieur à 30 kg à l'abatage : exonérés de la taxe d'abatage.
- 2) Porcs d'un poids à l'abatage de plus de 30 kg et de moins de 90 kg : 55 francs par tête.
- 3) Porcs d'un poids à l'abatage de plus de 90 kg : 110 francs par tête.
- 4) Veaux d'un poids sur pied inférieur à 120 kg : exonéré de la taxe d'abatage.
- 5) Bovidés sans dentition d'adultes et pesant $\pm$ 120 kg : 100 francs par tête.
- 6) Bovidés comptant 1 ou 2 dents d'adultes : 200 francs par tête.
- 7) Bovidés comptant 3 ou 4 dents d'adultes : 300 francs par tête.
- 8) Bovidés comptant plus de 4 dents d'adultes : 400 francs par tête.
- 9) Les abatages d'urgence de bovidés, confirmés par un vétérinaire agréé, sont exonérés de la taxe d'abatage. »

A. DE NOLF,
J. VAN ROYEN,
M. JACQUES,
P. STREEL,
J. MERTENS,
L. DELHACHE.
